

ДУХОВНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ ТА СУСПІЛЬСТВА

Стаття присвячена проблемі розвитку духовної основи людини та суспільства.

Ключові слова: людина, суспільство, розвиток, духовність.

Статья посвящена проблеме развития духовной основы человека и общества.

Ключевые слова: человек, общество, развитие, духовность.

The article focuses on the development of the spiritual foundations of man and society.

Key words: man, society, development, spirituality.

Криза сучасного суспільства виявляється в різноманітних феноменах масової свідомості, але, насамперед, у пріоритетній системі цінностей, цілей, змістів, знецінюванні усіх форм праці, систематичному забрудненні і руйнуванні навколишнього світу, у "антропологічній" катастрофі, що відбувається, втрати в людині людського.

Процес життя кожної людини і тим більше цілої країни визначається сформованою мораллю суспільства, в основі якої лежить прийнята картина світу. Саме прийнята картина світу визначає особливості життєдіяльності даного народу, систему його цінностей, цілей і змістів, тобто його вісь, на підставі якої і відбувається формування індивідуальної моральності й організація всього способу життя. Саме прийнята картина світу визначає своєрідність і глибину освоєної культури, особливості організованої спільної діяльності і усю відтворену систему міжособистісних відносин, прийнятну міру значимості кожної окремої людини, розуміння глибини і важливості знань, а також продуктивність життєдіяльності, як кожної конкретної людини, так і всієї держави. Поверховість, примітивність сформованої картини світу автоматично позначається на житті, усіх його аспектах.

Сучасна МОРАЛЬ – це те, що створюється штучно деякою групою людей чи формується більше стихійно в результаті визначеного збігу обставин. У будь-якому випадку це один з показників наявного рівня розвитку "усередненого суспільства", що, на наш погляд, може виступати показником рівня розвитку людини і суспільства, логіки їхнього взаємозв'язку.

Змістовні характеристики моралі добре проявляються у відтвореному способі життя, у його деталях і дрібницях: у вчинках, що ми робимо; рішеннях, що приймаємо; взаєминах, що будуємо як з іншими людьми, так і з навколишнім світом.

В даний час актуальним є питання аналізу розвиваючого потенціалу суспільства й інтеграції всіх суспільних зусиль, спрямованих на формування гармонічної і творчої особистості. Збільшення усіх форм взаємодії та всезростаючий вплив соціального середовища на конкретну особистість піднімає питання про керування обставинами, що безпосередньо чи опосередковано впливають на особистість; про організацію цих обставин в оптимальну систему для забезпечення необхідного виховного ефекту. Гармонічний розвиток суспільства можливий лише з позиції всеосяжного пізнання світу.

Важливо усвідомити, що лише зовнішній матеріальний світ не є гарантом людського щастя. Тільки гармонічне, збалансоване і в матеріальному, і в духовному плані суспільство має шанс на майбутнє. Тому ми звертаємо увагу на необхідність переходу на більш високий рівень розвитку, де раціональне, наукове, містичне знання розглядаються як рівноправні способи опису світу, що доповнюють один одного.

Процеси реальної дійсності висувають нові вимоги до людини, суспільства і життя, диктуючи нове їхнє розуміння і вирішення. Цивілізація неблаганно підходить до проблеми необхідності людського розвитку, його натхнення і модифікації. Ми звертаємо увагу на необхідність освоєння іншої міри складності, як людини, так і суспільства.

Спроби механічного, фізичного чи біологічного пояснення життя постійно заходять у глухий кут. Виявляється, що життя неможливо усвідомити в тісних рамках земних понять. Завісу таємниці життя дозволяє відкрити тільки розуміння його як космічного процесу.

А це змушує по-новому переосмислити, усвідомити існуючу систему поглядів, понять і подивитися на них з іншого погляду. Важливо визнати життя як космічний процес і вивчати його саме з цього погляду.

Важливо зрозуміти і прийняти, що людина – це прояв розумного космічного початку на Землі і саме Космос створив людину. Важливо усвідомити, що людина створена за законами і ритмами космосу.

Важливо зрозуміти, що Космос багатолікий та заселений, форми життя у ньому різноманітні. Усе в ньому розумно і доцільно. Тільки те зло, що захлиснуло нас, землян, бездуховність, сміття, створене людиною у його різноманітті, примітивний спосіб життя заважають людині почути голос Розуму. Людина забула, що вона частина СВІТУ і, знаходячись у ньому, вона зможе жити благополучно тільки у стані співзвуччя з ним. Сьогодні людство все в більшій мірі усвідомлює і визнає зірково-космічну природу нашого духу. Але, визнаючи Зірково-Космічну природу духу, людина усе ще знаходиться в полоні своїх ілюзій стосовно реального Світу, стосовно розуміння його Законів, Ритмів і впливів, часто спрощуючи усе у вигідну для себе сторону. Важливо зрозуміти, що Людина, будучи частиною Світу, знаходячись у ньому, зможе жити благополучно, тільки визнаючи Закони, Правила і Механізми Світу. Ці закони ми називаємо космічними аспектами життя – це Закони існування і взаємовпливу Землі і Неба. Вони різні і по-різному проявляються в нашому житті. Знаючи і виконуючи їх, людина живе легше, краще, чистіше. Не знаючи їх, людина томиться, страждає, мучиться і проклинає, вмирає неблаганно і цілеспрямовано.

Необхідно перейти від неорганічної, термодинамічної моделі світу до органічної, інформаційно-енергетичної картини буття, що допомагає зняти, вирішити непримиренні протиріччя таких фундаментальних категорій як життя і смерть, мета і засіб, ідеал і дійсність, еволюція та інволюція. Необхідно об'єднати в єдине ціле три плани буття, які раніше протиставлялися один одному: фізичний, душевний (психічний) і духовний, щоб прийти до їх істинного, більш глибокого розуміння.

Правильно організований процес життєдіяльності людського суспільства, з позиції Космічних Аспектів Життя дозволить максимально мудро, переконливо і несуперечливо інтерпретувати всі події життя, як усього суспільства, так і кожної людини окремо.

Тоді людина вже розуміє, що вона живе у міжзоряному просторі, у галактиці "Чумацький шлях", на планеті Земля. Вона, як космічна істота (значно складніша, ніж багато хто думає) несе персональну відповідальність за чистоту і гармонійність даної ділянки Всесвіту. Що на цій ділянці Всесвіту є усе, що їй необхідно для дійсного життя. Люди, з якими потрібно навчитися комунікувати і спільно вирішувати виникаючі задачі життя, з позиції співтворчості, співучасті, спільної відповідальності. Розуміють, що суспільство сильне і стійке своєю моральністю, що авторитет держави це те, що твориться спільно, всіма і тільки працею, конкретними продуктами діяльності, отриманими та видимими для всіх результатами. Моральність, як внутрішня сила держави, твориться тільки працею (усіма її видами: фізичною, розумовою і моральною), тоді, **коли працюють усі, без винятку.**

Коли суспільство відноситься до праці як визначальній цінності і можливості, що дозволяє засвоїти сутнісні сили людини, як більш складної істоти (істоти космічної).

І тільки разом з іншими людьми дійсно можна створити сильну державу, займаючись з людьми, навчаючи їх, пояснюючи, а не "обкрадаючи", не "розтліваючи", не використовуючи їх у корисливих справах, а потім відкидаючи як "відпрацьований матеріал". Потенціал людини, співтовариства і країни в інтелектуальному і моральному розвитку. Саме ці фактори виступають визначальними умовами гармонічного життя, але для цього потрібно займатися людьми.

Займатися з людьми: це не обманювати їх тим, що хтось, замість них, зможе щось вирішити в їхньому житті для них чи за них. Займатися з людьми, це пояснювати їм правду.

Що відбувається з усіма нами? Як розірвати порочне коло нашого невігластва, як згадати себе і всю міру своєї внутрішньої суті та вийти на сакральні корені даної території, її мудрості і чистоти?

Прорватися до своєї внутрішньої сили і чистоти можна тільки освоюючи освіченість...

Освічена людина вже розуміє, що їй ніхто нічого не винен, і за неї ніхто її питання вирішити не зможе, що всі обіцянки, які їй пропонують – це інструменти, за допомогою яких від неї ховають правду і реальне положення речей. Вона вже розуміє, що своє життя вона зможе пройти тільки сама, що як вона буде відноситися до інших, так і життя буде відноситися до неї. Вона вже розуміє, що та праця, зусилля і напруги, що вона вкладає в життя, повертаються до неї у вигляді розуміння, підтримки та, так званого, щасливого випадку. Коли людина вже розуміє, що вона "смітить" (у широкому розумінні цього слова), то Світ і Життя відкидають її і у неї виникають хвороби, потрясіння, непорозуміння і різного роду неприємності.

Освічена людина розуміє, що дуже важливий осмислено-раціональний спосіб життя, що все навколишнє повинно бути функціонально доцільним, що будь-яка надмірність-це руйнування самого себе, своїх можливостей, родин, родів, і вона – "надмірність" – випробує людину на стійкість і мудрість.

Людина розуміє, що освіченість – це інструмент, що забезпечує кожному його професійну затребуваність при будь-якій владі, функціональну адаптивність до будь-якої ситуації, мудре розуміння того, що відбувається і максимальне доцільне поведіння в сьогодні і те, що з нею відбувається – це інтегральний результат її раніше зроблених діянь. Освічена людина розуміє, що від життя сховатися не можна, його потрібно тільки пройти й у ньому є все, що їй необхідно. Що Життя любить її і випробує. Тільки переборовши наявну людиноподібність, людина зможе перетворити своє життя і зробити його більш витонченим, осмисленим і, зрештою, прорватися до своєї людяності, суті і внутрішньої мудрості.

Освічена людина вже розуміє, що, тільки очищаючи навколишній світ і навколишній простір свого життя, будуючи гармонійні взаємини з іншими, вона у реальності пізнає себе. Людина розуміє, що змінити своє життя можна тільки визнавши, що воно плід його минулої недосконалої (допущених раніше помилок) і тільки виправивши зроблені раніше помилки, вона зможе змінити ситуацію життя.

Освічена людина розуміє, що тільки сформована інша внутрішня складність людини, приведе до зміни світу зовнішнього. Але для цього важливо змінити існуючий спосіб життя. Вона вже розуміє, що рівень людиноподібності це тільки маленький етап її можливостей і якщо на цьому етапі зупинитися, то всі інші можливості будуть втрачені і все своє життя вона буде вести просто "тваринне" існування, так і не освоївши свій внутрішній потенціал. Вона розуміє, що для того, щоб перейти від людиноподібності до людяності, важлива постійна праця в різних формах.

Освічена людина розуміє важливість моральної праці, її суті і своєрідності. Вона розуміє, що доброта розуму залежить від чистоти і мудрості серця, освоєння яких дозволить глибше розуміти основи життя і знайти адекватні засоби і способи реалізації своєї суті в повному обсязі усіх своїх можливостей.

Демократичне суспільство з тим рівнем розвиненості, що існує в даний час побудувати неможливо. Демократичне суспільство-це якісно інший рівень розуміння життя і логіки його організації, відтворених відносин і цілей, цінностей і змістів, визнаних пріоритетів, але, насамперед, освоєного рівня освіченості реально освоєного і відтвореного в справах і вчинках дійсного життя.

Душу як конкретної людини, так і всього народу руйнують через знецінювання усіх форм праці. Якщо людина не любить землю, на якій живе, дерево, що дає йому тінь у спекотний день, людину, що знаходиться поруч та відображає в реальності її саму – це є показником того, що людина "деградує" і втрачає те, що робить її людиною.

Людина і суспільство "хворі" неухвальною і войовничою непоінформованістю, лінню і "тваринними" проявами, тому агресія і цинізм, аморальність і егоїзм є основними характеристиками сучасності. Суспільство знаходиться на дуже низькому рівні розвитку внаслідок недостатнього розвитку складових елементів суспільства – тобто людей. Відбувається знецінювання знання, у силу його нерозуміння, несприйняття, невміння ним користатися. Усе це ще в більшій мірі збільшує деградацію людини і суспільства. Держава, її представники і правляча еліта формують зовсім деструктивний образ успішної людини, що може образити, принизити, потоптати, вкрати, збрехати, бути непрофесіоналом, мати дуже низький рівень свого внутрішнього розвитку і т.п. Але головне, щоб у неї були гроші і тоді все "вибачеться", "забудеться", "зійде з рук", а потім виникає питання, чому ми так живемо? Навіть страшно представити, в яку безодню неухвальної, гордині, марнославства, примітивізму і руйнувань падає держава.

Держава Україна має дуже великий внутрішній потенціал, але для його прояву необхідний високий рівень освіченості людини.

Існуюча цивілізація не досягнувши мудрості життя, протиставила себе їй. Замість того, щоб освоювати свій внутрішній потенціал за допомогою життя, людина від нього відмовилася. Замість того, щоб розвиватися і глибше осягати як себе, так і навколишній світ, учитися гармонійно і мудро жити у Світі, людина руйнує те, що ще не зруйновано.

Людство невблаганно деградує, прагнучи усе спростити. Те, чого не розуміє, навіть не намагається зрозуміти, просто заперечує, відкидає і не приймає.

Згадаємо псалом 51: "Бо свої беззаконня я знаю, а мій гріх передо мною постійно", це той бруд, що навколо нас, ті хвороби, проблеми, скандали, руйнування і все таке інше. Обставини нашого життя – це зроблені кожним окремо і всіма разом діяння і вчинки, зроблені вибори та взяті на себе зобов'язання чи "не помічені", виконані неякісно функціональні обов'язки, чи проявлена слабкість існуючого неухвальної. Тому тільки у кіно можна переавантажити "комп'ютер", яким зветься людина, а у реальності це не так.

Тільки поступово можна перебороти моральну кризу. Це дуже складний шлях, що запропонований життям суспільству держави Україна.

Тільки спільно, підтримуючи один одного і до кінця усвідомивши особливість сьогодення, дійсно можна перебороти моральну кризу реальності спочатку в нашій державі, а потім і на планеті Земля.

Дорослішання держави і кожної людини починається з прийняття відповідальності за своє життя, поведінку та за те, що відбувається навколо. Воно починається із самостійного будівництва свого власного життя, усвідомлення більш складної, реально існуючої, картини світу і більш мудрої сформованої ієрархії цінностей і, отже, відтвореного способу життя. Зрілість виявляється в прагненні творити і розуміти, очищати і співпрацювати, підтримувати і допомагати.

Ми живемо в ідеальних умовах реальності, але не розуміємо цього. Ми втрачаємо запропоновану нам можливість, і замість того, щоб працювати і творити, ми руйнуємо і втрачаємо. Історична місія всіх жителів України в тому, щоб зберегти і збагатити сакральну витонченість даної території, втрачену дуже давно. Ця унікальність базується на сполученні найцінніших природних ресурсів і історико-культурної спадщини світового значення. Все це разом сформувало духовну ауру даної території, що відображена в генетичній пам'яті багатьох поколінь, що живуть на території держави Україна. Однак низький рівень освіченості і внутрішньої чистоти унеможливорює освоєння сакральної витонченості даної території.

Ми пропонуємо:

1. Визнати життя як Космічний процес і почати усвідомлений перехід до органічної, інформаційно-енергетичної картини буття.

2. Усвідомити і прийняти іншу міру складності людини, як істоти Космічної, що має не тільки тіло, але і душу і дух і проголосити ХХІ століття століттям усвідомлення й освоєння душі, століттям знаходження іншої міри складності людини і життя.

3. Відновити визначальну цінність усіх видів праці: фізичної, розумової, моральної як основного засобу розвитку і перетворення людини.

4. Прийняти відповідальність за охорону і чистоту планети Земля, відповідальність за чистоту і гармонійність даної ділянки Всесвіту.

5. Відновити істинне розуміння ролі померлих у житті кожного і всього суспільства, відновивши зв'язок з родами і пращурами.

6. Переосмислити наявний спосіб життя та зрозуміти, що чим гармонійніше воно організовано, тим менше хворіють люди, тим більш здорова нація, росте міцне і життєздатне молоде покоління.

7. Упорядкувати всю територію життя і тримати її в чистоті постійно.

8. Ліквідувати недоліки в освіті і дійсно стати освіченою нацією.

Збагнення космічних аспектів життя дозволяє не тільки почути сказане, але і зрозуміти його як очевидне та слідувати цьому у будь-яких ситуаціях свого життя і зробити життя усвідомлено продуктивним і конструктивним.

Народе України! Звертаємося до глибинної пам'яті і суті твоєї, до витонченої ясності, сакральної доброти і внутрішньої мудрості. Прокинься, скинь ярмо нещастя і гордині, марнославства та ліні, злості й агресивності, ярмо нерозвиненості своєї, зрозумій, що все це від низького рівня внутрішнього розвитку. Згадай себе, знайди себе, прорвися до своєї сакральної суті, до коренів і джерел. Навіщо тобі чуже, якщо глибина твоя дивна, можливості безмежні, потенціал невичерпний. Навіщо забув себе і зрадив свою душу? Прокинься!

ЛІТЕРАТУРА

1. Белебега І. Честь України. – 2-е вид., доп. – Харків: Факт; Нью-Йорк: М.П. Коць, 2001. – 336 с.
2. Московченко В.М., Поправко А.В. Карма України: астрологічний аналіз історії України: науковий нарис. – 1-е вид. – Київ: Просвіта, 1997. – 306 с.
3. Паїк В. Корінь Безсмертної України і українського народу. – Львів: Червона калина, 1995. – 240 с.
4. Тюріна Т.Г. Феномен духовності особистості. – Львів: Сполом, 2009. – 232 с.
5. Тюріна Т.Г. Інтуїція: синергетичний підхід. – Львів: Сполом, 2011. – 132 с.
6. Чумарна М. З початку світу. Україна в символах. – Львів: Сполом, 2005. – 288 с.
7. Яворівський В. Що ж ми за народ такий? – Київ: Український письменник, 2002. – 348 с.

А.Л. ВАСИЛЬЧУК

ЕНІОАНАТОМІЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ЧАКР

(Монолітні, сегментні і окремих частин тіла чакри)

Вперше у світі дається еніоанатомічна класифікація чакр і їх характеристика

Ключові слова: за функціональним призначенням; за участю у будові каналів; за будовою чакрових конусів; за місцем розміщення; за розміщенням у просторі; за кількістю; за розмірами; монолітні чакри; сегментні чакри; чакри частин тіла – чакри голови, шиї, грудей, живота і спини.

Впервые в мире представлена эниоанатомическая классификация чакр и их характеристика

Ключевые слова: по функциональному назначению; по участию в построении каналов; по строению чакровых конусов; по месту размещения; по размещению в